

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 178. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117699872/facsimile.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

dem om Ørene, de galoperede afsted uden at ænse Vej eller Mark, red gennem Sæd og Mose, entrede Bakker og Høje, saa Hestene stod i Sved og Skum. Og tilsidst styrede de lige mod det brede Hav, de drev Gangerne ud mod de lange Bølger, til Vandet steg over Bringe og Lænd, til det skummede og piskede om de vældige Kroppe og brød sig som imod et Par knejsende Havdrager. Saa vendte de sig mod hinanden og lo, saa det hvinede lig Ørneskrig over Havet.

Men ved Solnedgang plejede Sølv at føre hende over Broen, over Graven til Rosengaarden, der laa paa Skrænten af den modsatte Bred med tusind stærke Blomster blussende mod Syd. De vilde Æbelrosers grønne tykke Hæk duftede syrligt og sødt. Spredt i det høje Græs stod enkelte spinkle Buske, hvorunder de plejede at hvile. De bugnede saaledes af overmodne Roser, at Bunke faldt paa Bunke af duftende Blade, blot deres Aande strejfede dem, og strøedes over deres Haar og Klæder.

Sølv betragtede bestandig Gro: Hans Øje spejdede, om ikke det engang kunde gribe Drømmens hvide Blink i hendes Øje og faa Elskovens skjulte Rose til at bryde sit grønne Hylster og rødme frem til Virkelighed. Han